

begge forslag under et, så nu skal jeg se, om jeg også kan huske at sige noget om B 40 i slutningen af talen, men lad mig starte med B 39, og det synes jeg nu er det mest spændende forslag.

Det er i hvert fald spændende på den måde, at selv om nogle af de tidligere ordførere har sagt, at der stadig væk er en del løse ender eller ting, man kan dyrke videre, og det er jeg såmænd enig i, så er der i hvert fald også mange spændende betragtninger og mange spændende overvejelser og mange faktuelle oplysninger, så jeg i hvert fald er blevet klogere, og det tror jeg såmænd også andre er.

Jeg er en stor tilhænger af, og det er den konservative folketingsgruppe, at offentligt ansatte bruger grundloven, specielt § 77, og der har man faktisk en grundlovssikret og en grundlovsfæstet ret til at ytre sig. Den synes jeg man skulle bruge i langt, langt større omfang, end mange har gjort hidtil, hvis man bliver bekendt med svindel, ulovligheder, embedsmisbrug eller den slags ting.

Jeg synes i virkeligheden, at der er alt for mange eksempler på offentligt ansatte og på embedsmænd i kommuner og amter og i staten, der ikke har levet op til deres ansvar, som ikke har levet op til grundloven, i hvert fald moralsk. For det er jo ikke noget, grundloven pålægger den enkelte at gøre, det er ikke en pligt.

Kl. 15.15

Men som menneske i et demokratisk samfund er det altså ikke nok bare at følge med strømmen. Man må også selv tage ansvar, og specielt hvis man er højere oppe i systemet, de, der bærer de gyldne kæder, må selvfølgelig også leve op til det. Det synes jeg der er utrolig mange eksempler på i fortiden, og det vil der nok også komme i fremtiden, at det er der nogle der ikke har gjort. Jeg er så ikke helt sikker på, at man altid kan lovgive sig frem til, at mennesker skal gøre det, de inderst inde godt ved er rigtigt, men som de alligevel ikke gør.

SF skriver jo klart og tydeligt i beslutningsforslag nr. B 39:

»Formålet er at sikre offentligt ansatte en udtrykkelig ret til i samfundets interesse at gøre opmærksom på uredelige forhold på den ansattes arbejdsplads...«

Umiddelbart når jeg læser dette og de andre steder, det står, mener jeg, at det vel er en ret, man har i øjeblikket. Jeg mener, det er en klar ret for en offentligt ansat, uanset om det er i Næstved Kommune eller en anden kommune, at ved-

kommende kan gøre opmærksom på uredelige forhold.

Jeg er i og for sig mere enig med hr. Per Dalggaard, der lige var inde på, at hvis man skulle lave noget lovgivningsmæssigt, så burde det måske snarere være en pligt, for jeg mener, at retten eksisterer. Når jeg alligevel er betænkelig ved at gøre det til en pligt, ligesom den forrige ordfører var, er det, fordi det ikke er alt, man kan vedtage ved lov.

Men jeg synes i hvert fald, at det er en moralsk pligt for enhver offentligt ansat og for den sags skyld også for andre, der ikke er offentligt ansat, at hvis de bliver opmærksom på noget i det samfund, de er en del af, som klart er i modstrid med loven eller klart i modstrid med de moralske opfattelser, vi har her, eller som skader andre mennesker, eller som tager noget og ødelægger noget i samfundet, så er det da vedkommendes pligt at sige fra; ellers er man da et lille og et svagt menneske. Det er der så nogle der er, men om vi kan lovgive om det, er jeg ikke sikker på.

Så for at konkludere på det her, så synes jeg, at det er et spændende forslag. Man har fat i noget, som ikke bliver gjort godt nok. Om vi kan lovgive os ud af det, tvivler jeg lidt på, men jeg synes, det er en god idé at lade det gå over til det såkaldte Jens Peter Christensen-udvalg.

Så om B 40, som jeg lige fik med i hast, det er det, der handler om de offentligt ansattes deltagelse i den offentlige debat. Ja, igen må jeg henviser til, at den ret har de offentligt ansatte heldigvis ligesom alle andre, jf. grundlovens § 77. Så mener SF ydermere, at det er regeringens opgave, uanset om det er en borgerlig eller en anden regering, at opmuntre offentligt ansatte til at deltage meget mere i den offentlige debat.

Der må jeg indrømme også som tidligere offentligt ansat, at det tror jeg såmænd ikke der er noget behov for at en regering uanset hvilken opfordrer folk til. Jeg synes aldrig nogen sinde, at offentligt ansatte har deltaget mere engageret i debatten om forsvarsspørgsmål, trafikspørgsmål, miljøspørgsmål, skolespørgsmål, og det synes jeg er brandgodt.

Men at regeringen ligefrem yderligere skal gøre en hel bunke for at sige, at de skal blande sig i debatten, synes jeg ikke er nødvendigt. Jeg synes faktisk, at den offentligt ansatte også skal have ret til at sige, at det har vedkommende ikke lyst til at blande sig i. Her er det jo ikke ulovligheder, vi snakker om, her er det en ganske almindelig debat. Det er en ret, man har, og utrolig